

Commune, hvori de boe; men der er ikke af den Grund steet noget Fradrag i den Beregning, der er opstillet i det ærede Udvalgs Betænkning, thi ellers vilde der fremkomme en heelt anden Scala. Jeg vil altsaa haabe, at jeg inden 3die Behandling kan faae ublaant de Papirer, der indeholde de nævnte statistiske Oplysninger.

Varberg: Det kan maaskee betvivles, hvorvidt det Forslag, der til § 9 er stillet af forskjellige ærede Medlemmer, med Hensyn til Enkelhederne er ganske heldigt affattet, men for mig staaer det klart, at det hviler paa et fuldkommen rigtigt Princip, og jeg vil altsaa stemme for det, idet jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at Udvalget, dersom Forslaget finder det ærede Things Tilslutning, vil ansee sig forpligtet til at tage det under Behandling og udbrage noget Godt deraf til 3die Behandling. Jeg skal tilslade mig nærmere at motivere min Opfattelse af dette Forslag. Det forekommer mig, at de Indvendinger, der ere gjorte derimod, ikke alene i Almindelighed ere uholdbare, men at de rettest maae betegnes med et Udtryk, man ellers nødig hører her i Salen, nemlig at de ere doctrinaire. Man paastaar, at det Princip, der her lægges til Grund, strider imod Indkomstskattens Natur eller rettere sagt imod dens Titel, idet det nemlig ikke ved en Indkomstskat skal kunne taales, at der tages Hensyn til Udgiften. Det er ganske vist, at skal man aldeles blindt see hen til Indtægten, kan man ikke tillige tage sit Udgangspunkt i Udgiften; men det er en complet Bildfarelse, naar de Herrer troe, at enten Indkomstskatten for Kjøbenhavn eller Krigsskatten stiller sig paa det aldeles tomme formelle Standpunkt, kun at tage Hensyn til Indtægten; der gjøres mangfoldige Afvigelser deraf. Der er allerede paa viist adskillige faadanne, og navnlig er det meget flaaende, at der i den Paragraph, hvori der gives Lempelser paa Grund af særlige Forhold, i allerhøieste Grad afviges fra Principet. Man tilstaaer der ikke alene Afvigelser paa Grund af nødvendige Udgifter, men man gjør det tillige paa en Maade, der i allerhøieste Grad strider imod det hele Princip, idet nemlig Afgjørelsen overlades til et Skjøn.

Derved komme vi i allerhøieste Grad ind paa Formue og Leilighed, thi Skat efter Formue og Leilighed beroer ikke alene paa, at man tager Hensyn til Udgifter — det bør efter min Mening enhver fornuftig Skat gjøre —, men ogsaa paa, at Afgjørelsen steer ved et Skjøn, hvilket for mig er det Farlige ved Sagen. Hvis man sik Borherre til at være Rigningsmand, vilde der ikke engang blive Tilfredshed, idet Folk dog vilde troe, at de vare forurettede. Dette er som sagt det Farlige ved et Skjøn, og derfor skal man forlade det. Man skal ikke unblade at tage Hensyn til Udgifterne, men man skal bygge dette Hensyn paa faste Regler, og det er dette, der — maaskee ikke ganske heldigt — er fremsat i Forslaget. Man skal derfor blive paa den Vej, som Forslaget betræder, og jeg troer altsaa, det er ønskeligt, at man nu vedtager dette Princip. Det kommer ikke an paa, om Loven aldeles correct svarer til sin Titel, naar den fortolkes eensidig, men det kommer an paa at finde det bedste Udgangspunkt for Beskatningen, og det kan Indtægten umulig være, naar den blot betragtes som reent formel.

Ordføreren: Det, som i Særdeleshed har beskæftiget ærede Medlemmer af Thinget under Forhandlingen af det foreliggende Afsluit, og som indeholdes i det Endringsforslag, der af flere ærede Medlemmer er stillet om, at et andet Princip skulde lægges til Grund for Beskatningen, er i og for sig et temmelig vigtigt Spørgsmaal, og jeg skal derfor tillade mig at belyse det noget nærmere. Jeg vil her tillade mig at gjøre en almindelig Bemærkning, som jeg navnlig skal knytte til et Ord, den ærede sidste Taler fremførte, idet han nemlig sagde, at Modstanden mod Endringsforslaget var doctrinair. Derved meente det ærede Medlem ubetvivl at have sagt noget temmelig Mobsættende, og det vil dette Udtryk ogsaa være, naar man forstaaer det paa en vis bestemt Maade. Naar dette Ord skal benyttes som Skjældsord eller i alt Fald som et Ord, der betegner en slet Egenkab, forstaaer jeg derved, at man fastholder en vis Synsmaade eller Theori trods de vigtige og indgribende praktiske Hensyn, som stille sig derimod, og dersom